

MOLITVENO SLAVLJE DANA GOSPODNJEGA U OBITELJI U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE

Četvrta vazmena nedjelja

3. svibnja 2020.

Nakon ublažavanja mjera zaštite od širenja zarazne bolesti i nakon što je dopušteno slaviti euharistiju s narodom, ostaje na snazi preporuka svim starijim osobama i kroničnim bolesnicima da izbjegavaju veća okupljanja ljudi te prate misu u televizijskome i radijskome prijenosu ili preko interneta. Imajući u vidu te skupine vjernika, kao i sve one koji opravdano strahuju od moguće zaraze, Hrvatski institut za liturgijski pastoral nastavlja priređivati tekstove za obiteljsko molitveno slavlje Dana Gospodnjega. Ovdje donosimo predložak za molitveno slavlje Četvrte vazmene nedjelje u obitelji.

UVOD

Na početku se može otpjevati prikladna uskrsna pjesma:
[Neka dobrota tvoja Gospodine bude nad nama.](#)

- P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.**
- S. Amen.**
- P. Bog Otac, po svome Sinu Isusu Kristu
rasvjetljuje nam put života
i vodi prema ljepoti svoje vječnosti.**
- S. Blagoslovljen Bog u vijeke.**
- P. Na svetkovinu svetoga Josipa, 19. ožujka, hrvatski su biskupi, ponukani brigom za sigurnost ljudi pred opasnošću širenja bolesti, a u skladu s odredbama građanskih vlasti, donijeli odluku da se ne slave mise s narodom i da se vjernici ne okupljaju na druga liturgijska slavlja. Na spomendan svetoga Josipa Radnika, 1. svibnja, biskupi su donijeli novu odluku kojom se dopušta slavljenje mise s narodom. Usuđujemo se u tim dvama datumima vidjeti znak Božje brige, kojoj se utječemo po zagovoru Presvete Djevice Marije i svetoga Josipa, zaštitnika naše domovine.**
- U tjednima koji su iza nas u nama su se izmjenjivali osjećaji straha i nesigurnosti, ali i osjećaji sigurnosti koja se oslanja na pouzdanje u Boga i u njegovu dobrotu. Pred našim očima i u našim životima »očitovalo se puno**

dobra i vjerujemo da će plodovi ispunjeni tim dobrom biti vidljivi u daljnjemu životu Crkve i naroda. Postalo je jasnije od čega i kako Crkva živi, povezujući duhovno i tjelesno, stavljajući težište na osobni susret, na važnost upućenosti čovjeka na čovjeka, na građenje zajedništva koje ima svoju nevidljivu i vidljivu sastavnicu.« (kard. Josip Bozanić, *Pismo o liturgijskim slavljinama i okupljanjima vjernika*, 1. svibnja 2020.). U trenucima nesigurnosti osjetili smo ljepotu Božje blizine i snagu molitve Crkve, koja živi u kršćanskim obiteljima i u srcima vjernika. Stoga su snažne riječi Otpjevnoga psalma jučerašnjega dana, kad su mise ponovno slavljene s narodom: »Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio?« S iskrenošću psalamskoga molitelja i mi, zahvalni Gospodinu na njegovoj dobroti, obnovljenim pouzdanjem u Gospodina, zahvalno kličemo:

Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje
pred svim pukom njegovim.
Gospodine, tvoj sam sluga,
tvoj sluga, sin službenice tvoje:
ti si razriješio okove moje.
Tebi ću prinijeli žrtve zahvalne,
zazvat ću ime Gospodnje.

Zahvalnost Bogu početak je pouzdanja u njega, jer on nas prvi ljubi i pristupa nam u našim nevoljama. Otvorimo svoja srca njemu koji nas nikada ne ostavlja i dopustimo njemu da nas izvede iz naših nesigurnosti, kao iz privida sigurnosti koju katkada sami, bez njega, pokušavamo graditi. Pokajmo se za svoju nevjernost i za svoje grijehе.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini. Potom predvoditelj nastavi:

- P.** Gospodine, izvore života i svjetlo spasenja,
smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.
- P.** Kriste, koji nam otvaraš vrata Očeva kraljevstva,
smiluj se.
- S.** Kriste, smiluj se.
- P.** Gospodine, koji sve ljude sabireš u jednu obitelj,
smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

Gospodine Bože svemogući, po svome sinu Isusu Kristu
ti si izbavio čovjeka iz njegove izgubljenosti
i svima otvorio si vrata vječnoga života;
ulij u naša srca mudrost Duha Svetoga
da u vremenima kušnje i nesigurnosti
ne izgubimo pouzdanje u tebe
nego vjerno kročimo putem tvoga Sina, dobrog pastira,
te svjedočanstvom vjere i djelima ljubavi
budemo graditelji tvoga kraljevstva.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome,
koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog
po sve vijeke vjekova.

S. Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Četvrtu vazmenu nedjelju. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja ili uzeti samo dva čitanja. Neka se ne izostavi čitanje evanđelja.

Prvo čitanje   Dj 2, 14a.36-41

Bog ga je učinio i Gospodinom i Kristom.

Čitanje Djela apostolskih

Na dan Pedesetnice Petar zajedno s jedanaesticom ustade, podiže glas i prozbori: »Pouzdana neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom.«

Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: »Što nam je činiti, braćo?« Petar će im: »Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga. Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš.«

I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio ih: »Spasite se od naraštaja ovog opakog!« I oni prigriše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 23, 1-6

Psalam se može čuti na poveznici: [Gospod je pastir moj](#).

Pripjev: **Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam!**

Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam;
na poljanama zelenim
on mi daje odmora.
Na vrutke me tihane vodi
i krijepi dušu moju.

Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.
Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim jer si ti sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja
utjeha su meni.

Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva.

Dobrota i milost pratit će mene
sve dane života moga.
U Gospodnjem ću domu prebivati
kroz dane mnoge.

Drugo čitanje 1Pt 2, 20b-25

Obratiste se k pastiru duša svojih.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

Ljubljeni: Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim. On koji grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom; on koji u tijelu svom grijehe naše ponese na drvo da umrijevši grijesima pravednosti živimo; on čijom se modricom izliječiste. Doista, poput ovaca lutaste, ali se sada obratiste k pastiru i čuvaru duša svojih.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Iv 10, 1-10

Ja sam vrata ovcama.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus: »Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.« Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati.

Stoga im Isus ponovno reče: »Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušashe. Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.«

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

On nas izvodi...

Zaustavljeni pred Isusovim samopredstavljanjem u liku *Dobroga pastira*, u sebi osjećamo pomiješanost povjerenja i nesigurnosti. Ne znamo kako na ispravan način razumjeti Kristovu ljubav prisposobljenu u slici pastira. Zacijelo će biti onih koji će pomisliti i reći da ta metafora ne zahvaća zbilju života te da ju je potrebno prereći nekim novim, suvremenosti bližim izrazima i slikama. No, možda je baš istinu suvremenosti potrebno jasnije sagledati i drukčije izreći. Čini se da je slika pastira suvremenomu čovjeku strana jednako kao i poziv na spremnost služenja, predanja, požrtvornosti i skrbi, oplemenjenih nesebičnom ljubavlju za druge. Danas, više nego slika pastira i ovaca, neprivlačno i »nesuvremeno« zvuče riječi »služiti« i »položiti svoj život za druge«. Tko razumije jezik ljubavi i tko je spreman oblikovati život da on progovara ljubavlju, sve do mjere potpunoga predanja, taj zacijelo razumije govor o odnosima brige i povjerenja, koji vladaju između pastira i njegova stada.

1. Isus svjesno odabire sliku pastira, nudeći u njoj sliku uspostave Božjega kraljevstva, koje počiva na služenju u ljubavi. Uspostavljajući Božje kraljevstvo, Isus ne mijenja svijet *unaprjedenjem* ljudskoga načina upravljanja, gospodarenja ili rasporedbe dobara, nego – *služenjem*. Još prije predstavio se kao *sluga*, a ovdje pojašnjava da je snaga njegova ‘vladanja’ u brizi koja je vlastita pastiru i bez koje ‘stado’ biva prepušteno prijetnji neprijatelja. Istinsko gospodarenje i upravljanje jest služenje. Tko želi biti prvi, neka bude sluga svima (usp. *Mk 9, 35*). Na tim osnovama počiva novi svijet, svije Božjega kraljevstva.

No, umjesto spremnosti na služenje, danas se u ravnanju društvom i zajednicama više cijene ljudska mudrost i moć, strategije i planovi, vizije i projekti, investicije i odlučnost upravljanja... Služenje ostaje izvan okvira promišljanja o životu zajednice, izvan planova i strategija.

Isus postupa drukčije. Već na početku govora o službi pastira, pojašnjava da »tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je ili razbojnik«. Ulasku na vrata suprotstavljeno je uspinjanje prječim putem, a to je ono što bismo danas nazvali karijerizmom, brigom za »uspon«, za ugled i za mjesto koje se u očima ljudi čini važnim (Benedikt XVI.). Iskušenju takvoga *uspinjanja* i *napredovanja* Isus suprotstavlja *ulaženje*, ulazak na »uska vrata« radosnoga sebedarja i služenja. To se ne da nadomjestiti nikakvom drugom ‘investicijom’ ili ‘strategijom’. Gdje među ljudima ne vladaju povjerenje i iskrenost odnosā i gdje odnosi nisu prodahnuti služenjem u ljubavi, sve ostaje nesigurno i neizvjesno; sebičnost potkopava zajedništvo, a želja za osobnom korišću otklanja misao o potrebama drugih i o vrijednosti drugih.

2. »Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.« Kristova pastirska slika prostranih pašnjaka propituje naše živote. U čovjeku je skrivena čežnja za *obiljem* u kojemu traži sigurnost, bezbrižnost. Želja za obiljem, koje daje privid sigurnosti, ‘hrani’ nas glađu za posjedovanjem, za većim obiljem – sve dok ne spoznamo da ništa nije dostatno da bismo se osjećali sigurnima. »Samo Bog je dostatan«, govorila je sv. Terezija Avilska. Gdje Bog nedostaje, vlada glad života, unatoč obilju životnih dobara. Štoviše, tko živi od njegove riječi i od njegove blizine, pronalazi obilje, pa i kada osjeća oskudicu životnih dobara.

Što je za nas *obilje*? Za čim istinski čeznemo da bismo pronašli mir i zadovoljstvo? Vjernikova ekonomija i briga za život ne može biti odvojena od brige za ono obilje koje daje Gospodin. Život daleko od Onoga koji daje život, vodi u sebično zgrtanje, u skrivanje, u ‘obilje’ koje nas ne obogaćuje nego ispražnjuje.

Ljepota i sigurnost života jesu ondje gdje je Darivatelj života. Sam je rekao: »Dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.« A evanđelist Ivan svjedoči: »od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost« (Iv 1, 16).

Isus, onaj koji nas *izvodi i ide pred nama*, nije samo pastir koji nas vodi na izvore prave hrane. On je i hrana života. On daruje sama sebe nama za hranu – u svojoj riječi i u otajstvu euharistije. Nahranjeni Kristom, bivamo okrijepljeni njegovim životom, životom koji ne prolazi, životom koji nadvladava sve nedaće i nevolje života.

3. Opasnosti i prijetnje s kojima se susrećemo posljednjih tjedana i koje mijenjaju naše životne navike i brige, ugrozile su mnoga obilja oko kojih smo bili životno zauzeti. Vrijeme koje je iza nas, kad su poljuljani temelji na kojima smo gradili sigurnost života, poticaj je za drukčiji pogled na život koji je pred nama. No, jesmo li iz ovih nesigurnosti i ugroza što naučili o svijetu i o svome mjestu u svijetu, o životu i odnosu prema životu?

Ublažavanje mjera donesenih radi sprječavanja širenja zaraze, u mnogima rađa radošću zbog povratka na staro, na prijašnje načine ponašanja. Premda je ta radost opravdana, ipak valja reći: ako se u vremenu koje je pred nama sve nastojanje svede na »povratak na staro«, ništa nismo naučili. Ovdje ne mislim na načine ophođenja prema ljudima, na higijenske navike i na zaštitu od opasnosti zaraze. Mislim na odnos prema svijetu i prema životu. Nesigurnosti života i svijeta otvaraju nam srce za sigurnost koja ne počiva na zdravlju, na blagostanju, na posjedovanju, na moći gospodarenja. Krist se predao najvećoj nesigurnosti, mucu i smrti, pokazao se 'slabim', da bi nam očitovao Očevu snagu koja je snažnija od svake ljudske nevolje, ali i od svake ljudske moći.

4. U evanđelju prošle nedjelje uskrsnuli Krist predstavio nam se kao suputnik života, onaj koji preobražava naše strahove i brige. U pitanju dvojici učenika »Što to razgovarate među sobom?« razaznajemo prijekor: što se brinete samo za zemaljsko, samo za sigurnost u ovome životu... U razgovoru o zemaljskim brigama bili su snuždeni, tužni, beznadni. To je slika svake zagledanosti u svijet, u trenutne brige, u ono što nas čini nesigurnima i ranjivima u ovome životu. Isus im otvara srce za njegovu riječ, čini ih poučljivima kako bi svoje nesigurnosti i strahove gledali novim pogledom. Tu, u pogledu rasvijetljenu Božjim svjetlom, sve biva preobraženo. I ono staro, što je bilo razlog tuge i straha, nije više samo staro. Učenici se vraćaju životu obnovljena pogleda, rasvijetljeni za gledanje onkraj ovoga života, onkraj smrti.

U tome suputništvu s Kristom, današnje nas evanđelje vodi korak dalje. Krist se ne predstavlja tek kao suputnik na *našem* putu. On je *pastir* koji nas vodi *svojim putem*. Dobri pastir *izvodi* svoje stado i *ide pred njim*. Pastir ne slijedi stado, nego ga vodi, jer on zna gdje je mjesto prave sigurnosti, gdje su pravi 'pašnjaci'. Spoznaja Krista kao pastira rađa se tek kad mu dopustimo da nas *izvede* i da *ide pred nama*. Možda bismo radije Krista kao suputnika na *našem* putu, na putu koji smo sami odabrali i na kojemu želimo graditi sigurnost, prihvaćajući ga kao pomoć u trenucima kad spoznamo da dalje sami ne možemo. No, on želi biti *pastir naših duša*, izvesti nas iz našega lutanja, voditi nas *svojim putem* kroz nesigurnosti života, prema mjestu na kojemu nema nikakve ugroze, nikakvoga neprijatelja, pa ni prolaznosti. Vječnost je u Svetome pismu, u očima pustinjškoga naroda, oslikana bojama »zelenih poljana«, pašnjaka i »tihanih vrutaka«, kako smo razmišljali u otpjevnome psalmu. Te slike sigurnosti i mira suprotstavljene su putovima nevoljā i »dolini smrti«. Krist je pastir dobri, koji znade gdje je istinski mir i gdje su 'pašnjaci' koji daju pravu hranu života.

I kad čujemo prigovore da su ove slike zastarjele i neprikladne za naše vrijeme, ili da ne želimo biti poput stada ili poput ovaca, u dubini toga prigovora stoji dublje pitanje: jesmo li spremni prihvatiti Krista kao *pastira*. Gdje je on pastir, oni koji ga slijede ne osjećaju se tek 'stodom', nego dionicima Života, pozvanima da žive u sigurnosti da su 'njegovi', 'Božji'.

Pastir dobri *izvodi* svoje ovce. Znademo li iz čega trebamo biti izvedeni i što bismo trebali napustiti da bismo pronašli istinsku sigurnost? Možda ne znamo, ali znademo da znade onaj koji želi biti *Pastir* i *Sluga* našega spasenja. Tek kad njemu dopustimo da nas izvede i da nas rasvijetli za novost njegova puta, tada novim pogledom gledamo svoj život i zarobljenost njime – baš kao ona dvojica učenika koji, »snuždeni« zbog proživljenih događaja, sve vide u novosti njegova pogleda, radosni što je Uskrsli među njima. Krist je pastir koji *ide pred nama*. Biti njegovim učenikom, vjernikom, znači slijediti ga na *njegovu* putu.

5. Današnja nedjelja koja vjernike vraća u crkve i u zajedništvo euharistijskoga slavlja nije povratak na staro. Božja riječ i njegovi sakramenti nose uvijek novost života, život u Bogu i život s Bogom. Tko se predaje Božjemu vodstvu i tko živi s Bogom, taj je u neprolaznoj novosti. Ni obraćenje nije povratak na staro, nego otkrivanje novosti – onoga što nam je davno objavljeno, a toliko puta zaboravljeno. Krist, dobri pastir, izvodi nas iz naših nevolja, ali i iz naših varljivih sigurnosti, i vodi nas *stazama pravim* – do punine života.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj zajedništva s Uskrslim i svoju vjerničku povezanost s Crkvom, zajednicom vjere.

ISPOVIJEST VJERE

**P. Rasvijetljeni Božjom blizinom
i okrijepljeni zajedništvom Crkve,
ispovjedimo svoju vjeru.**

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

**Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.**

**I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.**

**Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.**

SVEOPĆA MOLITVA

**P. Nebeski Otac nam je u svome Sinu darovao Dobroga pastira
koji nas vodi putem spasenja
i okuplja nas u Očev dom.
Molitvom se utecimo nebeskomu Ocu
da uščuva u nama dar vječnoga života:**

Molitvene zazive mogu moliti članovi obitelji naizmjenice. Prikladno je ovdje uključiti djecu.

- 1. Obnovi, Gospodine, svoju Crkvu u vjernosti evanđelju;
daj da bude uvijek poslušna tvojemu Duhu
te bude put spasenja za sve koji te traže, molimo te.**

2. Prodahni mudročću Duha Svetoga papu našega Franju, (nad)biskupa našega I. i sve pastire Crkve da budu hrabri navjestitelji tvoje istine te radosnim služenjem očituju ljepotu Kristove ljubavi prema svakom čovjeku, molimo te.
3. Rasvijetli svim svojim vjernicima pogled vjere da umiju spoznati Krista dobrog pastira te, hodeći za njim, budu graditelji tvoga Kraljevstva, utemeljena na služenju i ljubavi, molimo te.
4. Pouzdanjem u tebe ohrabri sve one koje pozivaš na put svećeništva: pomozim im prevladati svaku sumnju i strah te s radošću prihvate poslanje koje im povjeravaš, molimo te.
5. Svjetlom istine dotakni srca svih ljudi da spoznaju put na koji ih zoveš te u tebi pronađu mir i sigurnost života, molimo te.
6. Iskaži svoju dobrotu svim bolesnima i u bolesti osamljenima, a strpljivošću i radošću služenja okrijepi sve koji s brinu za bolesne i potrebite, molimo te.
7. Našoj pokojnoj braći i sestrama otvori vrata vječnoga života, molimo te.

Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove, za bolesne, za susjede...

P. S pouzdanjem u nebeskoga Oca molimo za dolazak njegova kraljevstva.

S. Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

ZAKLJUČNA MOLITVA

**P. Bože, po svome Sinu, dobrome pastiru naših duša,
ti nas izvodiš iz naših lutanja,
iz životnih nesigurnosti i iz prividnih sigurnosti,
i daješ nam izobilje zemaljskoga i nebeskoga života.
Otkloni od nas sve što nas priječi da se potpuno predamo tebi
i ispuni nas nadom koja radosno gleda
onkraj svake nevolje i svakoga trpljenja
te jednom budemo dionici tvoje vječnosti.
Po Kristu Gospodinu našem.**

Može se dodati Molitva koju je papa Franjo preporučio moliti u mjesecu svibnju kao zajednički čin utjecanja zagovoru Blažene Djevice Marije.

**»Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice.«
U ovim mučnim okolnostima, bremenitim trpljenjima i tjeskobama,
koje zahvaćaju svijet,
utječemo se tebi, Majko Božja i Majko naša,
i pod tvojom zaštitom tražimo utočište.**

**Djevice Marijo,
svrni svoje milostive oči na nas u ovoj posvudašnjoj zarazi;
ohrabri ustrašene i ožalošćene,
koji oplakuju svoje voljene koji su umrli
i koji su pokopani na način koji ranjava dušu.
Budi na pomoć svima koje obuzima tjeskoba zbog bolesnih
kojima, da bi se spriječilo širenje bolesti, ne mogu biti blizu.
Vrati pouzdanje onima koji su u strahu za neizvjesnu budućnost,
za posao i za posljedice u gospodarstvu.**

**Majko Božja i Majko naša,
moli za nas Boga, Oca milosrđa,
da se završi ova teška kušnja
i da nam ponovno svanu nada i mir.
Kao nekoć u Kani, zauzmi se kod svojega božanskoga Sina
i zamoli ga da utješi obitelji bolesnih i umrlih
i njihova srca otvori daru pouzdanja.**

Zaštiti liječnike, medicinske sestre i sve osoblje u zdravstvu,
dragovoljce koji su u ovim vremenima velike i žurne potrebe
u neposrednoj opasnosti

i izlažu svoj život pogibelji kako bi spasili živote drugih.

Prati njihove neustrašive napore

i podari im snagu, dobrostivost i zdravlje.

Budi uz one koji danonoćno dvore bolesne,

kao i uz svećenike koji s pastoralnom brižnošću i evanđeoskom zauzetošću
nastoje svima pomoći i svima biti blizu.

Blažena Djevice, daruj svjetlo uma ljudima u znanosti

da uzmognu pronaći prikladna rješenja za svladavanje ove zaraze.

Pomozi odgovornima u državnoj vlasti

da djeluju mudro, brižno i velikodušno,

kako bi pritjecali u pomoć onima koji su lišeni osnovnih potreba za život,
te, zagledani u buduće i vođeni duhom solidarnosti,

mogli pronalaziti prave putove društvene i gospodarske obnove.

Marijo Presveta, zahvati savjesti odgovornih

da golema sredstva koja se ulažu u razvoj i usavršavanje oružja

budu preusmjerena na razvoj znanstvenih istraživanja

koja bi u budućnosti zapriječila slične nepogode.

Preljubljena Majko,

daj da u svijetu poraste osjećaj pripadnosti zajedničkoj velikoj obitelji
i svijest o onome što nas ujedinjuje,

da bismo, vođeni duhom bratstva i solidarnosti,

u tolikim oblicima siromaštva i u bijedama života

mogli priteći u pomoć svim potrebitima.

Okrijepi nas da budemo čvrsti u vjeri,

ustrajni u služenju i postojani u molitvi.

Marijo, Utjeho žalosnih, prigrli svu svoju nevoljnu djecu

i izmoli nam kod Gospodina

da ispruži svoju svemoćnu ruku i oslobodi nas ove užasne pandemije,

kako bi život iznova zadobio vedrinu redovitoga tjeka.

Pouzdamo se u tebe,

koja blistaš na našem putu kao znak spasenja i nade,

o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo. Amen.

ZAVRŠETAK SLAVLJA

- P. Bog, dobri pastir naših duša,
neka nas ispuni svojim mirom
i svojim blagoslovom prati naše korake.**
- S. Amen.**
- P. Blagoslivljajmo Gospodina svojim životom.**
- S. Bogu hvala.**

Priredio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri hrvatskoj biskupskoj konferenciji, www.hilp.hr
travanj 2020.